

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Λρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀπενθύνεται :

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθῆναις

Τὰ ἐν Ἀνατολῇ. Τὰ ἐπισωρευόμενα εἰς τὸν Ἀνατολικὸν ὁρίζοντα νέφη καθίστανται δσημέραι ἀπειλητικώτερα. Τὴν ἐξέγερσιν τοῦ Ἀρμενικοῦ στοιχείου ἐπεδείνωσεν ὁ ἐκτραγικὸς ἐν ταῖς Ἀσιατικαῖς ἐπαρχίαις τῆς Τουρκίας μουσουλμανικὸς φανατισμὸς· εἰς δὲ τὴν δεινότητα τῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν σύγχυσιν ἐπέθηκαν τὴν κορανίδα αἱ πολλαχοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐνεργεθεῖσαι φρικαλέαι σφαγαί, ὧν τὰ θύματα ἀριθμοῦνται εἰς χιλιάδας. Ἡ κατάστασις εἶνε προφανῶς κρισιμωτάτη, τοσοῦτον μάλιστα κρίσιμος. ὥστε οὐδεμίαν λέγει ὑπερβολὴν ὁ ἰσχυρίζομενος, ὅτι ὁ κίνδυνος τὸν ὁποῖον διατρέχει σήμερον ἡ Τουρκία εἶνε ἑκατοντάκις σοβαρώτερος ἢ περὶ τὰ τέλη τοῦ ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, ὅτε ὁ Σουλτάνος ὑπέγραψεν ὑπὸ τὰς ρωσικὰς λόγχας τὴν συνθήκην τοῦ Ἀγίου Στεφάνου. Διότι, τότε ἡ τάξις δὲν εἶχε διασαλευθῇ· ἡ ἐξουσία ἦτον ἀρκούντως ἰσχυρὰ ὥπως συγκρατῇ τὸν μωαμεθανικὸν ὄχλον, καίτοι δὲ ἐπὶ τόσους μῆνας τὸ Ἰσλάμ ἐπάλλαιεν ἐναντίον χριστιανικῆς δυνάμεως, ἡ ζωὴ τῶν ὑπὸ τὸ Κράτος τοῦ Σουλτάνου χριστιανῶν οὐδὲ ἀπαξ τότε ἠπειλήθη. Σήμερον ὅμως, ἡ ἐξουσία ἐλέγχεται ἀνίσχυρος νὰ προστατεύσῃ τὴν ζωὴν τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν καὶ τῇ συμπράξει ἴσως αὐτῶν, ἐνεργοῦνται γενικαὶ σφαγαί, αἱ ὁποῖαι ὀλονέν ἐπιτείνονται, χωρὶς ὁ Σουλτάνος νὰ δύναται νὰ συγκρατήσῃ τὴν μανίαν τῶν πιστῶν τοῦ Προφήτου.

Εἶνε πρόδηλον, ὅτι ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις τυγχάνει εἰς ὑπατον βαθμὸν σοβαρά, διότι ἡ Εὐρώπη ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξακολούθησιν τοιοῦτου καθεστώτος, ἐγκυμονοῦντος διαρκῆ καὶ ἀδιάκοπον κίνδυνον κατὰ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου. Διὰ τοῦτο, ἤρχισε νὰ γίνεταί λόγος περὶ κατοχῆς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ τουρκικοῦ Κράτους δι' εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ. Ἡ ἰδέα αὕτη φαίνεται ὅτι συζητεῖται ἤδη σπουδαίως μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καὶ δὲν εἶνε ποσὸς ἀπίθανον νὰ τὴν ἴδωμεν αἰφνης λαμβάνουσαν σάρκα καὶ ὅσπαι καὶ τιθεμένην εἰς ἐνέργειαν. Πρέπει λοιπὸν ἡ κυβέρνησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου νὰ σκεφθῇ σοβαρῶς περὶ τῶν ἐνδεχομένων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ συμβῶσιν ἐν Ἀνατολῇ διὰ τοῦτο ἡ ἐξέγερσις τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν ὁποίαν ἀπὸ τινος παρατηροῦμεν, εἶνε λίαν δεδικοιολογημένη, καὶ κακῶς πράττουσιν αἱ ἐφημερίδες αἱ κατακρίνουσαι αὐτήν, ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως ζήλῳ αὐτῶν. Διότι, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἐὰν ἀπορασιθῇ ἡ ὑπὸ οἷον δῆποτε τύπον κατοχῆς τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους ὑπὸ στρατευμάτων εὐρωπαϊκῶν, τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους ἡμῶν θέλει διατρέξῃ μέγαν κίνδυνον. Οὐδεὶς ἀγνοεῖ τίνι τρόπῳ αἱ προσωριναὶ κατοχαὶ μετατρέπονται εἰς κατοχὰς διαρκεῖς, καὶ αἱ διαρκεῖς κατοχαὶ μεταποιοῦνται βαθμηδὸν εἰς κατακτήσεις. Θὰ μείνῃ λοιπὸν ἐν παρομοίᾳ περιστάσει ἡ Ἑλλὰς ἀπαθὴς θεατῆς, καὶ θὰ βλέπῃ ἀτρέμα τὰς ἑλληνικὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας Μυσῶν λείαν καθισταμένας; Δὲν πρέπει νὰ εἶνε ἐτοιμὴ ἵνα καὶ αὕτη διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ὅλου ἑλληνικοῦ οὐτινος τυγχάνει ἡ κεφαλὴ;

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται σήμερον νὰ πλανᾶται περὶ τῆς κρισιμότητος τῶν καιρῶν, εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται νὰ μικροποιῇ τοὺς κινδύνους ὑφ' ὧν

ἀπειλεῖται τὸ ἐθνικὸν μέλλον. Πάντες εὐχόμεθα νὰ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος, πάντες ποθοῦμεν νὰ παραταθῇ ἀκόμη ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν χρόνον τὸ ἐν Τουρκίᾳ καθεστὼς· ἀλλὰ πάντες ἐνταυτῷ, βλέπομεν, ὅτι αἱ εὐχαὶ ἡμῶν δὲν ἀρκοῦσιν ὥπως στερεώσωσιν οἰκοδόμημα ἐκ βάρων κλονιζόμενον· καὶ βλέπομεν συνάμα, ὅτι θὰ ἦτο ἡ μεγίστη τῶν μωριῶν νὰ μείνωμεν ἡμεῖς οἱ μόνοι ὑποστηρικταὶ καθεστώτος πολεμουμένου παρὰ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἄλλων. Αὐτὸς θὰ ἦτο ὁ ἀσφαλέστερος τρόπος τῆς αὐτοκτονίας διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Διὰ τοῦτο, συνενοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν φωνὴν μετὰ τοῦ λοιποῦ τύπου, καὶ συνιστῶμεν θερμῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προπαρασκευάσῃ τὸν τόπον διὰ πᾶσαν ἐνδεχομένην περιπλοκήν, ἐνόσω ἀκόμη εἶνε καιρὸς. Ἀς σκεφθῇ ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς εἶνε μεγίστη ἐν ἡ περιπτώσει ἀμελήσῃ νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι τῇ ἐπιβάλλεται πρὸς ἀμυναν τῶν ἐθνικῶν δικαιῶν. Δὲν πρέπει τὴν φορὰν ταύτην, κατ' οὐδένα τρόπον, ἡ Ἑλλὰς νὰ καταληφθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν γεγονότων ἀπαράσκευος, καὶ ὡς αἱ μωραὶ παρθένοι, νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ νυμφῶνος.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Λάμπρου.

Τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας περὶ ὥραν 8ην μ.μ. συνήλθον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς νομικῆς σχολῆς οἱ φοιτηταὶ ἀπασῶν τῶν σχολῶν τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου· πολὺ δὲ ἄλλο πλῆθος καὶ μερὶς τῶν φοιτητῶν μεθ' ὅλην τὴν εὐρύτητα τῆς αἰθούσης παρέμεναν ἐκτός. Πρὸς τὴν ἀκκοδηματικὴν νεολαίαν ὠμίλησεν ὁ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας κ. Σπυρίδων Λάμπρος μέχρι δακρύων συγκινήσας τοὺς πάντας. Ἐκ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποσπῶμεν τὰ ἐξῆς :

«Δὲν ἤλθετε νὰ μάθητε παρ' ἐμοῦ, ἐδῶ, οἱ Μακεδόνες ὅτι ἡ σημαία τῶν Μακεδόνων δὲν δύναται νὰ εἶνε ἄλλη παρὰ τὴν σημαίαν τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, οἱ Ἡπειρώται καὶ Ἀλβανοὶ ὅτι εἰσθε ἀκόμη καὶ τώρα τὰ ὠκυπτερα τοῦ Ἡπειρώτου ἀετοῦ, οἱ Κρήτες ὅτι Κρήτη σημαίνει ἐλευθερία, οἱ Μικρασιάται ὅτι ἐν τῇ χώρᾳ σας τῇ εὐλογημένῃ κεῖται ἡ Μίλητος, ἥτις ἐπάλλαιεν ἐπὶ ἐξ ὅλα ἔτη πρὸς τὸν κολοσσὸν τῆς Περσίας καὶ ἡ γῆ ὅπου ἐγεννήθη τῶν Σαρακηνῶν ὁ μέγας νικητὴς Νικηφόρος ὁ Φωκᾶς, οἱ Θράκες, ὅτι παρὰ τὰς χαριτωμένας σας ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου κεῖνται αἱ βᾶσεις τοῦ θρόνου τῶν αὐτοκρατόρων μας, τὰ εἰρεπικὰ τῆς πόλεως τοῦ Ἀγίου Ρωμανοῦ, παρ' ἣν ἐπέσεν ὁ Κωνσταντῖνος, ἡ Ἀγία ἐκείνη τοῦ Θεοῦ Σοφία ἥς τὰς ἀναμνήσεις δὲν ἤδυνήθη νὰ λακπατήσῃ καὶ ἐκβάλῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ χώρου ποτὲ ὁ πούς τοῦ κατακτητοῦ, ἀναμνήσεις αἱ καθιστάνουσιν ἱερωτέρας καὶ ἐπιβλητικωτέρας τεσσάρων καὶ ἡμίσεος αἰῶνων ἐλπίδες καὶ πόθοι καὶ δάκρυα.

«Δὲν ἤλθον νὰ διδάξω, ἀλλ' οὔτε νὰ συγκινηθῶ ἤλθον νὰ συγκινηθῶ, βλεπόντων τὴν νεότητά τὴν ἑλληνικὴν ἐνιαίαν μὲ ἓνα πόθον, μὲ μίαν θέλησιν, μὲ ἓνα ὄρεον νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν κληθῇ. Ἐδείκνυε γαυριῶν ὁ Μόλτικς τοὺς ἡλεκτρικοὺς κώδωνας τοῦ γραφείου του, οἵτινες ἤρκει νὰ σηκνωθῶσιν, ὥπως ἐντὸς ὥρῶν ὀλιγίστων στήσιν ἐπὶ ποδὸς ἐτοιμοπόλεμοι μυριάδες ἀγωνιστῶν, προθύμων νὰ παλαίσωσιν ὑπὲρ τῆς γερμανικῆς

πατρίδος. Ἡμεῖς οἱ μικροὶ δὲν ἔχομεν τὰ πλούρητα τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, δὲν ἔχομεν τὰς βαρεῖας τῶν πολεμικῶν ἀποθήκας, δὲν ἔχομεν τὴν Τκ μακρὰς παρασκευῆς στρατιωτικὴν πεῖραν. Τὴν βαρεῖαν πλάστιγγα τῶν μεγάλων ἐκείνων ὑαϊκῶν ἀγαθῶν ὑμεῖς μὲ ἐν καὶ μόνον θὰ προσποθήσωμεν νὰ τὴν ἀντισταθμίσωμεν, μὲ τὸν ἐνρουσιασμὸν μας ἠνωμένον, μὲ τὴν πεποίθησιν περὶ τοῦ δικαίου, συνδεδεμένον μὲ τὴν ἀτέρμονα ἀγάπην περὶ τὴν πατρίδα. Ἴδου ἡ ἀγία ἡμῶν τριάς ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν κινδύνων. Ἡ ἑλληνικὴ βασιλεία, ἡ ἐπίσημος τῆς Ἑλλάδος ἀντιπροσωπεῖα καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε οἱ ἀρμοδίιοι νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τοῦ παρελθόντος, περὶ τῶν υποχρεώσεων τοῦ παρόντος, περὶ τῶν ὑπεχρεώσεων τοῦ παρόντος, περὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ μέλλοντος. Ἀλλὰ σεῖς εἰσθε οἱ βραχίονες τῆς πατρίδος, σεῖς εἰσθε οἱ θεράποντες τῆς ἐθνικῆς ιδέας. Εἶνε δὲ παρήγορον τὸ θέαμα νεότητος, ὁμοθυμαδὸν δηλούσης τὴν πρόθυμον αὐτῆς ἀπόφασιν, ὅτι δὲν λησμονεῖ τοὺς ἱεροὺς λόγους τῆς Χαιρωνείας καὶ τοῦ Δραγατσάνου. Διπλᾶ θὰ νικήσῃ, ὅστις νικήσῃ συμφῶνως πρὸς τὰ κελεύσματα τῆς πατρίδος. Διπλᾶς δόξης θὰ τύχωσιν ἐκεῖνοι, ὅσοι πίπτοντες θὰ δύνανται νὰ καυχῶνται, ὅτι ἐπέσον τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι. Ἀλλὰ δύναται νὰ εἶνε διπλοῦν καὶ πενταπλοῦν τὸ θάρρος καὶ ἡ παρηρσία τῶν ἀρμοδίων, ὅταν γνωρίζωσιν, ὅτι ἐδῶ μέσα, ὑπὸ τὰς συμβολικὰς πτέρυγας τῆς πανεπιστημιακῆς γλαυκῆς, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς μεγάλης ἐθνικῆς σημαίας εἶνε ἐτοιμοὶ οἱ ἡλεκτρικοὶ κώδωνες, οἵτινες ἀρκεῖ νὰ κρουσθῶσιν, ὥπως, ὅταν παραστῇ ἡ ὥρα τοῦ κινδύνου καὶ τοῦ ἀγῶνος, μεταδώσωσιν εἰς τὰς ἐσχατίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ σύμπαντος τὸν σπινθῆρα, τὸν ἐκρούοντα σπινθῆρα, τὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν εὐλογούντα καὶ ἀγιάζοντα, τὸν ὄρεον τὸν ἄγοντα εἰς τὴν νίκην ἢ τὸν θάνατον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ νὰ γνωσθῇ, ὅτι ὁ φᾶρος αὐτὸς ὁ πανελληνίου ἀνῆρθη, ὥπως φωτίσῃ, ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης, τοῦ ἔθνους τὰς νύκτας τὰς ἀνῆλιους, ὅτι ὁ τηλεγράφος αὐτὸς τῶν καρδιῶν τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἀγγέλλων εἰς τοὺς Κρήτας, τοὺς Ἡπειρώτας καὶ Ἀλβανούς καὶ Μακεδόνας καὶ τοὺς Θράκας, τοὺς Νησιώτας καὶ τοὺς Μικρασιάτας τὸ εὐόωνον παράγγελμα : Γρηγορεῖτε,

— Ἐγνώσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἡ ἀπόφασις τῶν ἐλλαδικῶν τῆς προτίνος ἐν Βορδῷ γενομένης παγκοσμίου οἰνολογικῆς ἐκθέσεως. Τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἐν ὅλῳ βραβεῖα ἀπενεμήθησαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐκθέματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν μόνον χρυσοῦν. Εἰς τὰ ἡδύποτα τοῦ κ. Γ. Σόλωνος ἀπενεμήθη χρυσοῦν βραβεῖον καὶ εἰς τοὺς ἐρυθροὺς καὶ λευκοὺς οἶνους τῶν κ. κ. Ἀλ. καὶ Π. Σκουζέ, Σταματοπούλου, Ζάννου, Κολικούννη, Δ. Σούτσου, Γ. Παχῶ, Οἰνοποιτικῆς ἐταιρίας «Ἀχαΐας», καὶ Χατζηπαύλου μεταλλικὰ ἀργυρᾶ. Ἐπίσης μεταλλικὰ ἀργυρᾶ ἀπενεμήθησαν καὶ εἰς τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ τῶν κ. κ. Γ. Σόλωνος, Γ. Κολακῆ, Π. Σκουζέ, Ζάννου, Ἀγγ. Καμπᾶ, Βατίστα, Κατσώνη, Σταματοπούλου, ἠνωμένων Πνευματοποιῶν, Οἰνοποιτικῆς «Ἀχαΐας», Χατζηπαύλου καὶ Μεταξᾶ. Πρὸς τοὺς ἀπενεμήθησαν καὶ τινὰ χαλκινὰ βραβεῖα.

Η αστική σχολή Κορυθιάς έχει τακτικά τάξεις επτά, περιέχει μαθητάς καθ' ἑκαστον σχολικόν ἔτος 600—650· ἐνεκα λοιπὸν τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν ἔχει καὶ δεύτερα τμήμα.

τα των τακτικῶν τάξεων· οὕτω περιέχει ἐν ὅλῳ δέ δέκα τάξεις· ἡ ἀστική σχολή συντηρεῖται ὑπὸ τοῦ Λάσσου τῆς κοινότητος δηλ. ταμείου, τὸ ὁποῖον συνέστη ἀπὸ τοῦ 1868 τῇ προσφορᾷ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκασταχοῦ Κορυτσαίων, τῇ ἐνεργείᾳ δὲ τοῦ μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκοπεύοντος τότε Νεοφύτου τοῦ ἐξ Ἀργυροκάστρου.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον περιέχει ἐξ τάξεων· ἐγγράφονται κατ' ἔτος μαθήτριά ἐν αὐτῷ ἑκατομ. πεντήκοντα ἕως διακόσια. Δυστυχῶς δὲν δίδεται ὅσον ὥφειλε προσοχὴ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον· διότι νομίζουσιν, ἐσφαλμένως βεβαίως, ὅτι ὁ προσωρισμὸς τῆς γυναικὸς δὲν εἶναι νὰ μάθῃ καὶ τόσα γράμματα. Νομίζομεν ὅμως ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ δοθῇ ἡ δέουσα προσοχὴ, ἀφοῦ βλέπωσιν ὅτι ἄνθρωποι, οἱ οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκ τῆς κωμοπόλεως Δρενόβου, ἡμισαίαν τῆς Κορυτσᾶς ἀπεχούσης ὦραν, ἀξιοτίμοι κ. κ. Κωστάκης καὶ ἀδελφοὶ Δούρου, περὶ πολλοῦ παιδόμενοι τὴν γυναικείαν παιδείαν, προσεφέρθησαν ὅπως ἀνεγείρωσι μεγαλοπρεπὲς κτίριον Παρθεναγωγείου, ὑποσχόμενοι καὶ ἄλλως νὰ συνδράμωσι αὐτό. Συντηρεῖται ἀπὸ τοῦ Λάσσου.

Νηπιαγωγεῖα κίετται ἡ Κορυτσᾶ ἕνεκα τοῦ πλήθους τῶν ἐν αὐταῖς φοιτῶντων νηπίων τρία, ἑκαστὸν τῶν ὁποίων περιέχει ἑκατὸν πεντήκοντα ἕως διακόσια νήπια, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μιᾶς νηπιαγωγοῦ καὶ μιᾶς βοηθοῦ. Συντηροῦνται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Λάσσου.

Ἄπαντα τὰ σχολεῖα τό τε γυμνάσιον καὶ ἀστική σχολή, τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ τὰ δύο νηπιαγωγεῖα κίετται ἐν τῷ ἄνω τμήματι τῆς πόλεως ἐν τῷ αὐτῷ περιβόλῳ ἐνῷ καὶ ἡ Μητροπολιτικὴ ἐκκλησία καὶ ἡ ὑπὸ κακοδοῦλου χειρὸς κατὰ τὸν 7600 τοῦ 1894 ἀποτεφρωθεῖσα Μητρόπολις, ἥτοι ἡ κατοικία τῶν ἐκαστοτε ἀρχιερέων. Εἰς τὸ κάτω τμήμα κίετται τὸ ἕτερον τῶν Νηπιαγωγείων.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου

Ἐκ Μαμουρέτ-ούλ-Ἀζίζ ἀγγέλλεται ὅτι ἡ τάξις ἀποκατέστη εἰς Μαλάτια χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ληφθέντα μέτρα.

Οἱ ἐν Ἀρακκίρ Ἀρμένιοι τῆς 25 πρὸς τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἔθεντο πῦρ εἰς ἐν τέμενος, ἕνα μεδρεσὲν καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἐγένοντο οὕτω παραίτιοι πυρκαϊᾶς ἀποτεφρωσάσης πολλὰς οἰκίας καὶ ἐργαστήρια ἀνήκοντα εἰς Μουσουλμάνους καὶ Χριστιανούς.

Ἐν Κεσκιρ οἱ Ἀρμένιοι ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῇς κάποιον Μπαγδζὶ ὀγλοῦ Κιρκὸρ ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν Μουσουλμάνων καὶ προεκάλεσαν ρῆξιν καθ' ἣν ἐπληρώθησαν ἐλαφρῶς δύο Μουσουλμάνοι καὶ δύο Ἀρμένιοι. Ἡ ἔγκαιρος εἰς Κεσκιρ ἀφίξις ἐνὸς λόχου ἐφέδρων ἀποκατέστη τὴν τάξιν.

Ἐλήθησαν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν ἐνόχων.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 1 Νοεμβρίου

Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διατρανῶν αὐτὴς τὰ φιλάνθρωπα αὐτοῦ αἰσθήματα ἡδύοχησε νὰ διατάξῃ ἵνα ἀναλώμασι τοῦ δημοσίου ταμείου παρέχῃται τροφή καὶ κατοικία εἰς τοὺς παθόντας ἐκ τῶν τελευταίων γενομένων Μουσουλμάνους τε καὶ Χριστιανούς.

Ἡ Μ. βεζυρεῖα ἐκονοποίησεν ἤδη τηλεγραφικῶς τὸ διάταγμα τοῦτο εἰς τοὺς ἑν. Διοικητάς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πρὸ τοῦ λόγου αὐτοῦ πρὸς τοὺς φοιτητάς ἀνέγνω ὁ κ. Λάμπρος ψήφισμα ἔχον ὡς ἐξῆς «οἱ φοιτηταὶ τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου συναισθανόμενοι τὸ κρίσιμον τῶν περιστάσεων καὶ τὰς ὑποσχέσεις ἃς πρὸς σύμπαντα τὸν ἑλληνισμόν ἔχοντες ψηφίζομεν ὅτι καλούμενοι ἐν οἰκότητι ὡς 1) προθύμως θέλομεν καταβάλλει τὸν ὅλον ἡμῶν ὑπὲρ πάσης ἐθνικῆς ιδέας καὶ ἀνάγκης εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου, συνισταμένης ἐπιτροπείας ἐκ τε τοῦ Πρυτάνεως καὶ τῶν κοσμητόρων τῶν σχολῶν 2) προθύμως θέλομεν ὑπακούει εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος δίδοντας καὶ αὐτὸ τὸ αἷμα ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου.» Μετὰ τὸ πέρας δὲ τοῦ λόγου ἐν σώματι διηυθύνθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα ζητοῦντες νὰ ὁμιλήσωσι πρὸς τὴν Α. Υ. τὸν Διάδοχον ὅστις ὁμῶς φιλοξενῶν τοὺς ἀφιχθέντας ὑψηλοὺς αὐτοῦ συγγενεῖς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξέλθῃ καὶ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς φοιτητάς. Ἐκ τῶν ἀνακτόρων διηυθύνθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Δηλιγιάννη ὅστις ἀπήντησε ὡς ἐξῆς. «Πρέπει νὰ ἔχητε πεποιθήσιν εἰς τὴν κυβέρνησιν ὅτι μεριμνᾷ αὕτη περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος.

Ὅπως εἰς τὰ στήθη τὰ ἰδικά σας ὑπάρχει ἡ ἀθεσπία πατριωτικῆς φλογὸς ἥτις τὰ ἐνθουσιάζει καὶ τὰ φλογίζει, οὕτως ὑπάρχει καὶ εἰς ἄλλα στήθη ισχυροτέρα φλογὶς, ὅχι φλογίζουσα ἀλλὰ πυρπολοῦσα αὐτά.»

— Ἐκ Σκαμκελίου τοῦ Ζαγορίου ἀφίκετο προχθὲς ὁ κ. Βασίλ Μπαλτζιώτης, μόλις πρὸ μηνὸς ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν καὶ ἀφῆσας ὑπὸ θεραπείαν τὴν προσφιλεῖ αὐτοῦ θυγατέρα Ἀριστοῦλαν ἥτις ἀτυχῶς τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐτελεύτησε καὶ ἐτάφη τῇ φροντίδι τοῦ κ. Σάββα Λίνου καὶ ὀλίγων ἄλλων πατριωτῶν. Ὁ δ' ἀτυχὴς πατὴρ ἐπανελθὼν μόνον τὰ θερμὰ συλλυπητήρια τῶν φίλων πατριωτῶν εὔρεν ὡς παραμυθίαν διὰ τὴν σκληρὰν ἀπώλειαν τῆς Ἀριστοῦλας.

— Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Ἀλέξανδρος Μπερκοβίτς ἔπαθε διατάραξιν τῶν φρενῶν ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις «Φιλανθρωπικὴ τῶν Ἑπειρωτῶν Ἀδελφότης» ἔλαβε πρόνοιαν περὶ αὐτοῦ καὶ τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἐν Κερκύρᾳ θεραπευτήριον.

— Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ Ἑπειῶται οἱ μεταβαίνοντες εἰς Ἑπειρὸν ἐκ Ῥωμανίας Αἰγύπτου, Σερβίας καὶ ἄλλων μερῶν νὰ μὴ φέρωσι μετ' αὐτῶν ὅπλα (δίκανα) ἢ πολυόπλα διότι ἐνεκα τῶν ταραχῶν τῶν ἀρμενίων κατὰσχονται, ἔστω καὶ ἐὰν οἱ φέροντες ταῦτα προέρχονται ἐκ μερῶν τουρκικῶν καὶ ἔχωσι δὴλῶσιν ἐν τῷ διαβατηρίῳ τῶν.

— Μετὰ χαρὰς πληροφοροῦμεθα τοὺς ἀρραβῶνας, τοῦ ἐν Κορυτσᾷ κ. Διαμαντὴ Πρίφτη διδάκτορος τῆς φιλολογίας καὶ καθηγητοῦ ἐν τῷ Μπαγδζέ γυμνασίῳ, χρηματίσαντος ἐπὶ τινὰ ἔτη καθηγητοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ Ἰωαννίνων ὡς καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει, μετὰ τῆς διὰ πολλῶν φυσικῶν τε καὶ ἐπικτήτων προτερημάτων, κεκοσμημένης δεσποινίδος Ἀφροδίτης Τσάκλη. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν στέψιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Φραγκάδων τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Γεωργ. Παπαϊωάννου φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς. — Ἐπίσης ἀφίκετο ἐκ Φραγκάδων ὁ κ. Γεωργ. Ζωίδης καὶ ἀνεχώρησεν μεταβαίνων εἰς Βλαχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Κορυτσᾶς ὁ κ. Θεμ. Μάνος μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ὀλυμπιάδος Δημ. Παπαδοπούλου ἱατροῦ.

— Ἐκ Βουκουρεστίου ἀνεχώρησε μεταβαίνων εἰς Μανασὴν τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Θεοφάνης Βαλάκος συνοδευθεὶς μέχρι τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ ὑπὸ πολλῶν πατριωτῶν ευχηθέντων αἰσίαν τὴν ἐν τῇ πατρίδι διαμονήν.

— Ἐξ Ἰκονίου καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Σμύρνης ὅπου ἐμπορεύεται ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Τσαρπλάνων κ. Ἀναστ. Ζιάρος.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἄνω Σουδενῶν τοῦ Ζαγορίου ὁ φοιτητὴς τῆς ἱατρικῆς κ. Σπ. Μπίλιος. Ἀφίκετο δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Ῥωμανίαν ὁ κ. Ξενοφῶν Δούβλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Κάτω Σουδενῶν ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Ν. Π. Βλαχλείδης καὶ Γ. Π. Βλαχλείδης καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Βουκουρεστίον εἰς τὸ ἐκεῖ Ῥωμανικὸν Πανεπιστήμιον ὅπου σπουδάζουσι ὁ μὲν τὴν νομικὴν ὁ δὲ τὴν ἱατρικὴν.

— Ἀφίκετο ἐκ Βουλτσῆς τοῦ Ζαγορίου ὁ κ. Κ. Ξυνός.

— Μετὰ χαρὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι ἐν Ἀρτῇ ἐτελέσθησαν οἱ ἀρραβῶνες τῆς σεμνοπρεποῦς δεσποινίδος Εἰρήνης Βρακοτσόλη τῆς πατριαρχικῆς ἐν Ἀρτῇ οἰκογενείας μετὰ τοῦ εὐπαιδευτοῦ ἀξιωματικοῦ κ. Ἀναστασίου Παπαδημητρίου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέψιν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μπάγιας τοῦ Ζαγορίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Σάμια τῆς Σμύρνης παρὰ τῷ ἐμπορικῷ κατεστήματι τοῦ κ. Καλέντζου ὁ κ. Πέτρος Ζωίδης. Πρὸ ἡμερῶν δὲ ἐτέλεσεν τοὺς ἀρραβῶνας αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐκ Κουκουλίου δεσποινίδος Ἀφροδίτης Καρατζῆ, ἀδελφῆς τοῦ ἱατροῦ κ. Καραντζῆ.

— Ἀφίκετο ἐκ Ῥωμανίας καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Κοσολιανὴν μετὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ὁ κ. Φώτιος Χρηστοδούλου.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀρταν ὅπως καταταχθῇ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὁ κ. Κ. Ζάγκλης διδάκτωρ τῆς νομικῆς.

— Ἐνώπιον τῶν καθηγητῶν τῆς ἱατρικῆς σχολῆς ἀνηγορεύθησαν χθὲς ἀριστοῦχαι διδάκτορες οἱ κκ. Παναγιώτης Βλεσίδης ἐκ Κάτω Ραβενίων τοῦ Ζαγορίου καὶ Γρ. Σαμαρτάνος ἐκ Σμύρνης, ἐπαξίως τῶν μελετῶν καὶ τῶν κόπων αὐτῶν δι' οὓς ἀπέσπραν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν καθηγητῶν καὶ εἰς τῶν παρισταμένων φίλων καὶ πατριωτῶν. Ἀμφοτέρους διακρινόμενους ἐπὶ ἀρτίᾳ προσώψει συγχάρομεν ἐγκαρδίως. Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι οὕτως ἐπιστημονικῶς ἐφοδιασμένοι κατερχόμενοι εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον θὰ ἀποδώσι εὐεργεταί εἰς τοὺς πάσχοντας.

— Χθὲς διὰ τοῦ Ἀπτοιαχοῦ διήλθεν ἐκ Πειραιῶς μεταβαίνων εἰς τὴν ἐν Τεργεστῇ νεῶν θέρμιν τοῦ ὡς ὑποπρόξενος ὁ Ἀχμέτ βέης Σίσκος ἐκ Κονίστης τῆς Ἑπείρου καὶ ἐξ οἰκογενείας ἐπισήμου. Διακρίνεται ἐπὶ μορφῇ καὶ ἐλπίζεται ὅτι ταχέως θέλει προσελθῇ εἰς τὸ διπλωματικὸν στάδιον ὅπερ ἐτελέσθη.

— Πρὸ δύο ἐβδομάδων τὸ ἐν Πειραιεὶ ξενοδοχεῖον «Βυρτανία» μετωνομάσθη Ἰωάννινα. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ Ἑπειῶται ὅτι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τὴν Ἑπειρὸν αὐτὴ ὁ δὲ διευθυντὴς αὐτοῦ εἶναι Ἑπειῶτης. Τὸ μόνον Ἑπειρωτικὸν ξενοδοχεῖον ἐν Πειραιεὶ εἶναι τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζε-

λέπη καὶ ἄνωθεν τοῦ ἰταλικοῦ πρακτορείου Ξενοδοχεῖον «Ἑπειρος» τὸ διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ Ἑπειῶτου κ. Ἀποστ. Στεφανίδου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον πάντες οἱ Ἑπειῶται εὐρίσκουσι πᾶσαν εὐκολίαν. — Ἐν Καρ-
 βασαρᾷ δὲ ὑπάρχει ὡσαύτως ξενοδοχεῖον «Ἑπειρος» διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Κέντρου—καὶ εἰς τὸν σταθμὸν Φαρσάλων μεταξύ Βώλου Τρικκάλων ἐστία-
 τόριον Ἑπειρωτικὸν διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν καλλίστων Ἑπειρωτῶν Κ. Εὐαγγελίου καὶ Σας. καὶ ἐν Ἀθῆ-
 ναίς, πλατεία Ἑθν. τραπέζης, ἐστιατόριον τῶν ἀδελφῶν Παπᾶ.

— Μετὰ μεγάλης λύπης ἔμαθε σύμπαν τὸ ἐν Κερκύρᾳ Ἑπειρωτικὸν στοιχεῖον καὶ ἐν γένει ὅλη ἡ κοινότης μας, ὁμοῦ δὲ καὶ πάντες οἱ ἐνταῦθα διερχόμενοι ὑπήκοοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὴν παραίτησιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του τοῦ κ. Ἀρστέιδου Κουτίνου, γραμματέως τοῦ ἐνταῦθα γενικοῦ προξενείου τῆς Τουρκίας. Πάντες οἱ γνωρίζοντες τὸν κ. Κουτίνου ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς γνώσεις αὐτοῦ, τὴν προσήθειαν, καὶ τὰς πολυτίμους ἐκδουλεύσεις καὶ εὐκολίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν ἐκαστοτε εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοῦ Ὀθωμανικοῦ προξενείου. Ἡ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὸ καθήκον καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας ἀφοσιώσιν του ἐλπίζεται παρ' ὅλων τῶν γνωρισάντων αὐτὸν ὅτι θὰ τύχῃ ἱκανοποιήσεως παρὰ τῶν ἀρμοδίων Τουρκικῶν ἀρχῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἡ πολυετής τοῦ κ. Κουτίνου ὑπηρεσιακὴ δρᾶσις εἶναι γνωστή. Ἐκ Κερκύρας

ΔΙΑΘΗΚΗ ΧΑΡΙΤΟΥ

Ἡ διαθήκη μου. Ἐν ὀνόματι τῆς ἀγίας καὶ ἀδιαίρετου καὶ ὁμοουσίου Τριάδος. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ὅπου κατοικῶ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κυρίου Καρόλου Φήξ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρνεάδου ἀριθ. 6. Ἐγὼ ὁ Ἡλίας Α. Χαρίτος ἐκ Νίδανης, ἐπαρχίας Τεπελενίου τῆς Ἑπείρου, εἰς τὸ ἐφήμερον τοῦ βίου ἀφορῶν καὶ ἐν πλήρῃ ὑγείᾳ πνευματικῇ συντάσσω τὴν παροῦσαν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν καθ' ὑπαγόρευσιν μου γράφει ὁ τῆς πλήρους ἐμπιστοσύνης φίλος μου κύριος Ἀθανάσιος Γ. Μέξης, ἱατρός, καὶ διὰ τῆς ὁποίας διατάσσω τὰ τῆς περιουσίας μου μετὰ τὸν θάνατόν μου, ὅποτε ὁ Κύριος ἤθελεν εὐδοκήσῃ νὰ μὲ καλέσῃ παρ' ἐαυτοῦ. Παρακαλῶ δὲ τὸν Ὑψιστον νὰ μοὶ συγχωρήσῃ ὅσα ἔπραξα ἀμαρτήματα, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ. Ζητῶ δὲ συγχώρησιν καὶ ἀπὸ ὅσους τυχόν ἠδίκησα ἢ ἐλύπησα ὁπωσδήποτε, συγχωρῶ δὲ καὶ ἐγὼ πάντας ὅσοι με ἠδίκησαν ἢ μ' ἐλύπησαν.

Α'. Ἡ περιουσία μου συνίσταται εἰς ἀκίνητα κείμενα ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Τουρκίᾳ καὶ εἰς κινητὰ ἐπιπλά, σκευὴ οἰκιακὰ καὶ ἄλλα διάφορα καὶ εἰς ἀπαιτήσεις διαφόρους.

Β'. Κληρονόμους μου ἐγκαθιστῶ τὴν προσφιλεῖ μητέρα μου Ἄνναν (Χένα) Διόλιου Χαρίτου καὶ τὴν ἀγαπητὴν σύζυγόν μου Χριστίνην (Τάνα) Ἡλία Χαρίτου καὶ παρκαλῶ καὶ παραγγέλλω αὐτάς νὰ ἐκτελέσωσι πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ὅσα ἐν τῇ παρούσῃ μου διαθήκῃ ὀρίζω.

Γ'. Τὴν κινητὴν περιουσίαν μου, συνιστάμενην εἰς διάφορα κινητὰ καὶ εἰς ἀπαιτήσεις οἰασθήποτε, καταλίπω ἰδιαιτέρως ὁλόκληρον εἰς τὴν καλὴν τοῦ βίου μου συντροφον, τὴν σύζυγόν μου Χριστίνην (Τάνα) δυναμένην νὰ διαθέτῃ αὐτὴν ὡς βούλεται. Τὴν δὲ ἀκίνητον περιουσίαν μου διατάσσω οἱ κληρονόμοι μου νὰ μὴ ἐκποιήσωσιν, ἀλλὰ τὰ νέμωται ἀπὸ κοινοῦ ἐξ ἴσου τὰς προσόδους αὐτῆς.

Δ'. Ἐκτελεστάς τῆς παρούσης μου διορίζω τὸν ἐξ ἀδελφῶν μου Μιχαὴλ Π. Χαρίτον, τὸν Ἀλέξιον Ἀπ. Μέξην ὀκνηγόν, διαμένοντα ἐν Ἑπείρῃ καὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Φίλιππον Ἀντωνίου Χαρίτον.

Ε'. Διατάσσω μετὰ τὸν θάνατόν τῆς μιᾶς ἐκ τῶν κληρονόμων μου ἢ κληρονομεία μου ἢ ἀκίνητος ὁλόκληρος νὰ περιέρχεται εἰς τὴν ἐπιζῶσαν ὡς ὑποκατάστατον, χωρὶς ἐννοεῖται, νὰ ἐκποιήθῃ μετὰ τὸν θάνατον ἀμφοτέρων ἢ κληρονομεία μου αὕτη νὰ περιέρχεται εἰς τὴν κοινότητά τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος μου Νίδανης τῆς ἐπαρχίας Τεπελενίου τῆς οἰκισσεως Ἀργυροκάστου τῆς Ἑπείρου, ὡς ὑποκατάστατον κληρονόμον μου, καὶ νὰ διαθέτῃται ὡς καθορίζω κατωτέρω. (ἔπεται τὸ τέλος)

Ἐνεκα πληθώρας ὅλης ἀναβάλλεται ἡ δημοσίευσίς τοῦ «Πύρρου» καὶ ἄλλων.